

LXXII.

Udkast til Lov

om

Forbud mod Borttagelsen af Steen, Leer, Sand, Gruus og deslige fra Grundene udenfor Fyrindretninger og lignende offentlige Anlæg.

(Forelagt Landsthinget den 19de Februar.)

Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til at forbyde Borttagelsen af Steen, Leer, Sand, Gruus og deslige fra Grundene udenfor Fyrindretninger og lignende offentlige Anlæg indenfor en ved Mærker paa Land betegnet Udstrækning og indenfor den Dybdelinie, som for hvert enkelt Anlægs Bedkommende bestemmes, under en Mulct af 2—10 Rd., der i Gjentagelsestilfælde fordobles.

Sager angaaende Overtrædelser af disse Forbud skulle behandles ved Politiretten.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Bedkommende Embedsmænd have henledet Regjeringens Opmærksomhed paa, at de Fyretablissementer og lignende offentlige Anlæg, der ere opførte paa Klinter, som paavirket af Havet, udsættes for Fare og Odelæggelse ved den stedse tiltagende Opfilsen og Borttagelse af Steen paa Lavvandet udenfor, da Havet derved faaer større Magt imod Klinterne og i foruroligende Grad udhuler disse. Dette har allerede viist sig paa flere Steder her i Kongeriget og navnlig ved Lygtebanksklinter, hvorpaa Halskov Fyr er anbragt, og ved det paa Halskov Odde opførte Revhuus.

Da alle de i denne Anledning indhenteede nærmere Oplysninger kun have bidraget til end yderligere at godtgjøre Rigtigheden af denne Paastand, samt da det vil være overmaade vanskeligt og i ethvert Fald uforholds-

massigt kostbart ved Dødsferingsværker eller lignende Foranstaltninger at afværge den ommeldte Fare, ligesom der neppe fra Statens Side vil kunne foretages Noget for at hindre den omhandlede Borttagelse af Steen uden ved Lov, maa det til Betyggelse for de kostbare offentlige Anlæg, der ere anbragte paa saadanne Steder, ansees nødvendigt, at en saadan Lov udgaaer, samt at denne ligeledes omfatter Optagelsen af Leer, Sand, Gruus og deslige, hvorved ogsaa, om end ikke i samme Grad, Fare kan opstaae for disse Etablissementer. Ministeriet antager det derhos for rigtigst, for paa den ene Side ikke at give denne Lov større Udstrækning end fornødent og paa den anden Side ikke at skulle bevirke speciel Lov i hvert indtrædende Tilfælde, at Loven udgaaer i den i Udkastet foreslaaede Form.

Det er ikke undgaaet Ministeriets Opmærksomhed, at der vel kunde være nogen Anledning til — hvad ogsaa private Ciere af Jorder, der støde til Havet, til forskjellige Tider have andraget paa — at søge udvirket en lignende Bemyndigelse for Ministeriet til at forbyde Sandgravning og deslige udenfor private Jorbelendomme, der støde til Havet, hvorved disse udsættes for at udhules og bortfyldes af det med større Magt indtrængende Havvand. Men ligesom en saadan Bestemmelse vilde ligge temmelig fjernt fra det egentlige Diemed med det foreliggende Lovudkast, saaledes turde den ogsaa i andre Henseender have væsentlige Betænkkeligheder imod sig. Deels har den Indskrænkning, der her tilstgtes i den almindelige Afgang til at søge Erhverv ved Sandgravning,